

FILOZOFICKÁ FAKULTA
Univerzita Karlova

Ústav anglického jazyka a didaktiky

Posudek závěrečné práce

předložené na Ústavu anglického jazyka a didaktiky
na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy

Jméno a tituly posuzující/ho: prof. PhDr. Libuše Dušková, DrSc.

Posudek: vedoucího/vedoucí oponenta/oponentky

Autor/autorka: Magdalena Mikulášová,

Název práce: English constructions with the causative and experiential verb “have” complemented by a past participle

Anglické konstrukce s kauzativním a experienciálním slovesem „have“ doplněné minulým participiem

Rok odevzdání: 2019

Předložená jako práce: bakalářská diplomová

Odborná úroveň práce:

vynikající velmi dobrá průměrná podprůměrná nevyhovující

Věcné chyby:

téměř žádné vzhledem k rozsahu přiměřený počet méně podstatné četné závažné

Zvolená metoda:

původní a adekvátní vhodně zvolená nepřilíš vhodná nevhodně zvolená

Výsledky:

originální původní i převzaté netriviální kompilace citované z literatury opsané

Rozsah práce:

příliš velký přiměřený tématu dostatečný nedostatečný

Použitá sekundární literatura (počet a výběr titulů):

nadprůměrná (rozsahem nebo náročností) průměrná podprůměrná nevyhovující

Grafická a formální úroveň:

vynikající velmi dobrá průměrná podprůměrná nevyhovující

Jazyková úroveň:

vynikající velmi dobrá průměrná podprůměrná nevyhovující

Tiskové chyby:

téměř žádné vzhledem k rozsahu a tématu přiměřený počet četné

Celková úroveň práce:

vynikající velmi dobrá průměrná podprůměrná nevyhovující

Stručná charakteristika práce (vyplňuje vedoucí, cca 100-200 slov)

Slovní vyjádření, komentáře a připomínky (cca 100-200 slov)

Silné stránky práce:

K pozitivům předložené diplomové práce lze řadit teoretický úvod podávající podrobný popis daného tématu v literatuře, kauzativní a experienciální konstrukce slovesa *have* s předmětem a minulým přičestím. Teoretický úvod je pojat širě, popisuje *have* ve všech jeho funkcích a konfrontuje kauzativní užití s jinými kauzativními slovesy, zejména *get*, které je mu nejbližší. K pozitivům patří i důsledné zpracování podle přejaté metodologie, klasifikace konstrukce na kauzativní a experienciální (podle přejatých rozlišujících testů), popis realizační formy a sémantiky všech účastníků slovesného děje (dvou obligatorních: podmětu – causer/affected a předmětu –

patient; třetí účastník, causee, jehož prostřednictvím je děj realizován, je vyjádřen zřídka). Přínosná je též podrobná sémantická klasifikace třetího obligatorního komponentu zkoumané konstrukce, efektu, slovesa v participiálním tvaru, podle 49 tříd vymezených Levinovou. S výjimkou zjištění podtřídy experienciálně rezultativní však výsledky předložené práce jen potvrzují popisy uváděné v literatuře. V případě odlišných výsledků (např. oproti převládající neživotnosti pacienta v kauzativní konstrukci uváděné Gilquinem autorčiny výsledky [tabulka 8] ukazují v podstatě stejné zastoupení) nejsou zjištěné rozdíly vzhledem k omezenému rozsahu výzkumného materiálu průkazné. Hlavním přínosem práce je ustavení a popis podtřídy experienciálně rezultativní, kterou zahraniční literatura nezaznamenává. Přínos spočívá především v podrobném popisu této konstrukce v angličtině; ve vztahu k češtině je tento typ popsán. Výsledky přinášejí některá zajímavá zjištění, např. o odlišné sémantice efektu ve vlastní existenciální konstrukci a v konstrukci existenciálně rezultativní: zatímco slovesa prvního typu často vyjadřují negativní význam, v druhém typu jsou z toho hlediska neutrální nebo vyjadřují význam pozitivní.

Slabé stránky práce:

Negativa práce spočívají především v uspořádání přílohy obsahující všechny doklady. Jsou řazeny podle toho, jak se po sobě vyskytly v BNC, bez jakéhokoliv propojení s textem práce. Náležitě měly být uspořádány podle skupin traktovaných v textu, tj. rozděleny na kauzativní, experienciální, experienciálně rezultativní a víceznačné. Správnost rozboru většiny dokladů tedy nelze kontrolovat. Orientaci v textu práce ztěžuje číslování dokladů od 1 jak v teoretické, tak ve výzkumné části, takže stejné číslo mají dva různé příklady. K negativům práce je třeba přiřadit jazykovou stránku, zejména značný počet chyb v užívání členu. Pokud jde o obsahovou stránku, autorka se u všech zkoumaných aspektů spokojuje s uvedením kvantitativních údajů, aniž si klade otázku, zda jsou signifikantní z hlediska funkce. K obohacení dosavadních poznatků by bylo možno zkoumat, proč je zkoumaná konstrukce použita alespoň z hlediska struktury celé věty nebo sledu vět, pokud ho výzkumný materiál zachycuje. Motivace se ukazuje zejména v případech, kdy lze zkoumanou konstrukci nahradit pasivem (např. exx 6, 92, 181): konstrukce have + O + pp umožňuje průběžnost podmětu (viz prvně Mathesius), což je v angličtině význačný rys strukturace souvětí a úseků textu (viz exx 30, 83, 171). V ex 56 je užití konstrukce důsledek fokalizátoru u podmětu – posesivní determinátor by nemohl nést kontrastní přízvuk. V ex 141 konstrukce umožňuje uplatnění principu koncového postavení jádra výpovědi. K funkci kvantitativního aspektu realizačních forem viz ještě dotazy do diskuse.

Otázky k obhajobě a náměty do diskuse:

Poznámky k jednotlivostem:

Ex 13, s. 30, neobsahuje by-agenta ale určení prostředku/způsobu.

K příkladům 3, 4 (s. 27) uváděným jako struktury bez vyjádřeného causer: ex 3 imperativ 2. os.: nevyjádření konatele je konstitutivní rys této formy imperativu, konatel (2. os.) je jednoznačně implikován; ex 4: causer je vyjádřen posesivem *your* v podmětové gerundiální (nikoliv participiální) klauzi.

Ex 54, s. 24, je zkoumaná konstrukce s participiem, které má rezultativní význam: *měli oči zavřené*.

Dotazy

1. Proč je causee typicky realizován substantivní frází?
2. Co indikuje posesivní determinátor u všech substantivních realizačních forem pacienta?
3. Má častější užívání přítomnosti v existenciálně rezultativní konstrukci odlišnou funkci od funkce préterita?

Další poznámky:

Navržená klasifikace:

výborně velmi dobře dobře neprospěl/a

Místo, datum a podpis vedoucího/oponenta:

V Praze, 3. září 2019